

جلد دوم

از مجلدات تفسیر کبیر

منهج الصّادقین

فی الزام المخالفین

از تصنیفات وارث ربانی

ملا فتح الله کاشانی

بامقدمه و پاوردنی و تصحیح کامل آقای حاج میرزا نجف حسن شمرانی

بسرمايه

کتابفروشی اسلامیة

حق چاپ با این حواشی محفوظ است

دوزخ آزاد شود و هر که دو بار متعه کند چهار دانك او از آتش دوزخ آزاد شود و هر که سه بار متعه کند همه او از آتش دوزخ آزاد شود. و نیز آورده که «قال النبی ﷺ من تمتع مرة امن من سخط الجبار ومن تمتع مرتين حشر مع الابرار ومن تمتع ثلاث مرات زاحمني فی الجنان» یعنی هر که یکبار متعه کند ایمن شود از خشم خدای قهار و هر که دو بار متعه کند محشور شود با نیکوکاران و هر که سه بار متعه کند مزاحمت و مقارنت و هم نشینی کند با من در روضه جنان و درجه رضوان. و ایضاً آورده که «من تمتع مرة کان درجته کدرجۃ الحسن ﷺ ومن تمتع مرتین فدرجته کدرجۃ الحسن ﷺ ومن تمتع ثلاث مرات کان درجته کدرجۃ علی بن ابیطالب ﷺ ومن تمتع اربع مرات فدرجته کدرجۃ علی بن ابیطالب ﷺ» یعنی هر که یکبار متعه کند درجه او چون درجه حسن علی است و هر که دو بار متعه کند درجه او چون درجه حسن علی است و هر که چهار بار متعه کند درجه او مانند درجه من (۱) باشد. و ایضاً «قال من خرج من الدنيا ولم يتمتع جاء یوم القيمة وهو اجدع» یعنی هر که از دنیا بیرون رود و متعه نکرده باشد روز قیامت گوش و بینی بریده و بدخلقت محشور شود و این حدیث با حدیث اول اگر چه سابقاً مذکور شد اما بجهت تعدد رواة مکرر واقع شد. و از سلمان فارسی و مقدار اسود کندي و عمار یاسر رضی الله عنهم مرویست که گفتند روزی نزد رسول الله ﷺ بودیم که آنحضرت برخاست و خطبه بر خواند و آداب حمد و ثنای الهی بتقدیم رسانید و نفس نفیس خود را یاد فرموده بر خود صلوات داد و بعد از آن بوجه کریم خود بمالتفات فرموده گفت بدرستی که برادر من جبرئیل نزد من آمد و تحفه از نزد پروردگار بمن آورد و آن تمتع زنان مؤمنه است و پیش از من این تحفه را بهیچ پیغمبری ارزانی نداشته و من شمارا بآن امر میکنم پس آن سنت من است در زمان من و بعد از من هر که آنرا قبول کند و بآن عمل کند و احیای آن نماید از من باشد و من از وی و هر که مخالفت نماید بآنچه بآن امر کرده ام بخدای مخالفت کرده و بدانید ای مردمان که از اهل این مجلس کسی باشد که تکذیب آن نماید بجهت بغض او بمن پس من گواهی میدهم که او از اهل دوزخ است پس لعنت خدای بر کسی باد که مخالفت من کند در این، هر که انکار آن کند انکار نبوت من

(۱) و این حدیث بر فرض صحت معنی آن بر ما مجهول است و باید دانست که اختلاف در متعه در زمان ما اختلاف فرعی است مانند سایر مسائل فقهی اجتهادی که امامیه در آن متفردند و سید مرتضی در انتصار آورده از قبیل مسح سر و غسل رجلین و مسائل بسیار دیگر در نکاح و طلاق و تجارت و ربا و غیره اما در صدر اسلام اختلاف سیاسی بود که بعضی حشمت خلیفه را نگاه میداشتند و به نهی او عمل میکردند و بعضی عمل نمیکردند و نظائر آن در زمان ما بسیار است

محشور بار بار میشود و هر که سه بار متعه کند مزاحم من میشود و درجات خبت
 بهیچ دهم ایضا هر دو روایت کردند قال النبی صلی الله علیه و آله وسلم
 من تمتع مائة درجة کدرجته کدرجته الحسن و من تمتع مائة درجة
 کدرجته الحسن و من تمتع ثلث مائة درجة کدرجته الحسن
 و من تمتع اربع مائة درجة کدرجته الحسن یعنی پیغمبر فرمود هر که یکبار متعه
 کند درجه او در جنت چون درجه حسین میباشد و هر که دو مرتبه متعه کند درجه
 او چون درجه حسن میباشد و هر که سه بار متعه کند درجه او چون درجه علی میباشد
 و هر که چهار بار متعه کند درجه او چون درجه من در حشره میباشد اسکا اگر گفته
 شود که این از موضوعات عند العقل میباشد چه بر مباهات و لذذات مخصوص
 بر شهوت رانی ثوابی بناید باشد جواب مقتضای عقلی است که جمیع آنچه
 از شریعات از او امر و نواهی باشد اگر چه از مباهات و لذذات باشد عبادت
 و عبادت و انقیاد تعالی است و بر هر طاعتی جزائے لازم است خصوص
 نزد ممانعت امری با جبار جلای غادرے و آن بالکل متروک و مطروح
 العمل و در اعیان مقدوح عامل آن باشد پس در اجیاء و اجراء آن ثواب
 جزاء لا تعد ولا تحصى باید باشد و از نیجاست من احیاها کما نما ایه
 الناس جمیعاً هر که احیاء یک مردین نماید ثواب او کانه ثواب احیاء جمیع صحابا